DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 15den AUGUSTUS, 1829. N. 34

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN een aantal Tuinslaven, toebehoorende aan den ondergeteekende, op Woensdag den 26sten dezer, vóór het huis van Mevrouw Dew. J. Pearce, op den hoek van de Breede Straat.

FRANS BOJER.

Den 7den Augustus 1829.

BEKENDMAKING.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat de tweede te regt zitting in de week van de Regtbank van Kleine Zaken des Vrydags is bepaald; in voege dat de gemelde Regtbank thans twee te regt zittingen in de week houdt, namelyk: des Maandags na den afloop der zitting van Commissarissen ter Rolle uit den Ed. Achtb. Raad van Civile en Criminele Justitie en des Vrydags voor den middag te elf ure.

W. PRINCE, Sec.

Den 28sten July 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 7den Augustus 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Augustus zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond,

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE KOOP.

DE ondergeteekenden besloten hebbende den handel vaarwel te zeggen, biedt aan uit de hand te koop zyne Yzer Winkel. De genen die daarin gadinge hebben, gelieven zich by hen ter nadere informatie te vervoegen.

DE LIMA & ZOON.

Den 7den Augustus 1829.

SCHILPAD SOEP

TE bekomen alle Woensdagen en Zaturdagen, van 1 tot 4 ure des achtermiddags in het City Hotel.

LOTERY.

BY het maken van het plan der Lotery, die ik de eer heb gehad als het eenigste my overgeblevene middel om myne volslagene ruïne voortekomen, het publiek aantebieden, verwachtte ik, niet alleen deszelfs aanmoediging, maar tevens deszelfs yverige ondersteuning ten einde den uitslag derzelve Lotery te bespoedigen.— Deze omstandigheid zoude ik als een geluk hebben aangemerkt, want waarlyk het is een geluk, en wel het grootste dat men genieten kan, instaat te zyn zyne schulden te betalen, en daarby de aandacht tot zich te trekken, van dat gedeelte der inwoners dat geen onderscheid maakt tusschen andere soort van schuldenaars, en die, welke zoo als ik ten achteren zyn, uithoofde van in den handel geledene zware verliezen, van de slechtheid des tyds, van de vele uitstaande schulden en van de daling der vaste eigendommen, met welke laatsten ik anderszins, niettegenstaande andere ongelukken, genoeg hebben zoude om alles aftebetalen; hierby zal bedacht moeten worden dat, het publiek, door my behulpzaam te zyn in het bereiken van myn doel, voor deszelfs fournissement, eene evenredige belooning zoude erlangen door de vele kansen en faciliteiten, welke myne Lotery aanbiedt.

Het betaamt zekerlyk niemand om van zich zelven te spreken, dewyl zulke altyd in zyn voordeel zoude zyn; doch dewyl er in elken regel eene *casus distincto* bestaat, kan hy zich gedrongen vinden om zulks te doen, ten einde daardoor de redenen zyner handelingen bekend te maken aan die genen, dewelke hem niet mogten kennen. Ik verzoek daarom des publieks toegevendheid en zeg voor my, dat ik, geboren in dit eiland groote en herhaalde blyken van welwillendheid gegeven heb, aan alle de genen, waarmede ik van myne jongste jaren en van myn eerste begin in den handel af, tot het jaar 1795 toe, dat ik van hier naar St. Thomas ben gegaan, de eer gehad heb omtegaan en in handelsbetrekkingen te staan; en dat ik, terug gekomen in 1808, met eenen uitgebreiden handel volhard heb by hetzelfde sistema en dezelfde grondbeginselen van vriendelykheid, zoo als ik zeggen mag en voor de waarheid verzekeren kan, ten nadeele zoo van myzelven als van myne groote familie. Ten bewyze daarvan, kan ik myne vele uitstaande schulden &c. &c. aantoonen, en moet ik verder zeggen dat, op al de bovenstaande daadzaken vertrouwende, ik redenen had my te vleijen ja, dat ik verwachtte, om als eene belooning van myne vrienden en landgenooten hunnen welwillenden bystand te erlangen, dien ik zoo zeer inriep, ten einde door middel van myne gezegde Lotery my uit de geldelyke ongelegenheden te redden waarin ik my bevind; doch dewyl deze reciprociteit en menschlievendheid met en jegens my niet zyn gebruikt geworden, zelfs, hetgeen verwonderenswaardig is, niet door myne crediteuren wier belang het was de Lotery te begunstigen, te meer wanneer de met goede inzigten gemaakte onkosten tot volbrenging van myn plan, nutteloos worden en tot wederkerige schade strekken, zoo ben ik verpligt te zeggen dat het grootste gedeelte der tegenwoordige menschen van Curaçao afkerig zyn om eene gunst te bewyzen, en hunne gezindheid niet schynt te zyn om eenen man, die zich in verlegenheid bevindt, gelyk my zelven aan hem eene hulpvaardige hand aantebieden om [illegible] het minste nadeel voor hunzelven of hunne families, en ik, uithoofde van gezegde droevige ondervinding, verpligt zyn zal om myne gemelde Lotery te vernietigen en met vriendelyken dank aan die genen die in dezelve hebben gespeculeerd, het bedrag hunner fournissementen dadelyk na den 31sten dezer maand terug te geven, indien het publiek niet anders gedisponeerd is, en ik daarom niet slagen mogt in den verkoop van zoo vele loten meer, als vereischt worden om myn voornemen ten uitvoer te brengen van in den loop der aanstaande maand de eerste klasse derzelve te trekken; dewyl het my tot nu toe slechts gelukt is om honderd loten te verkoopen.

JEOSUAH DE SOLA.

Den 6den Augustus 1829.

IN adopting the scheme of the Lottery, which I had the honour of presenting to the public, as the only means left me of saving myself from utter ruin, I did expect not only their encouragement but also their warm protection in order to accelerate its success; which circumstance I should consider as a happiness—a happiness indeed is it, since a greater one no man can enjoy, than that of being able to pay his debts and thereby attract the attention of that part of the community, who make no distinction between debtors of other description, and those, who like myself, find themselves backward owing to the heavy losses sustained in commerce, badness of the time, and great outstanding debts, and depreciation of landed properties with which otherwise in spite of other misfortunes I should have enough to pay in full and it is to be remembered that in favouring my views, the public would, from the many chances and facilities which my lottery presents, reap a proportionate recompense for their furnishment.

It is certainly unbecoming in any man to speak of himself, as in so doing it will always be his advantage, but since in every rule, a *casus distincto* exists, he may find himself, under the peculiar necessity of doing it, thereby to make known to those who may not be acquainted with him, his motives of actions—I therefore beg the indulgence of the public and say in my behalf, that born in this island, I had shown striking and repeated marks of benevolence to all those with whom I had the honour to frequent and deal in business; from my early years and first commencement in commerce till the year 1795 when I left this place for St. Thomas, and that having returned in 1808 at the head of an extensive commerce, had persevered in the same system and principles of kindnesses, and I may well say and assert, to the prejudice of my own welfare and that of my large family, in proof thereof, I can produce my extensive outstanding debts, &c. &c., and must farther say that confiding on all the above facts, I had reason to expect, nay I, flattered myself of obtaining as a remuneration from my friends and fellow citizens their benevolent assistance, which I loudly called for, to extricate myself by means of my aforesaid lottery of the pecuniary trouble I am in, but as such reciprocity and philantropy have not been exercised towards me most surprisingly not even by my creditors whose interest should be to promote the same, especially when the expenses with good meaning done for the attainment of my project became fruitless and to mutual prejudice, I am compelled to say that the most part of the present people of Curaçao are averse to render favor, or that it seems their disposition, is not to help those who like myself find them in a predicament, by giving them a slight hand to bear them up, at the same time that it would be without the least detriment to themselves or family, and owing to said sad experience, I will be obliged to cancel my said Lottery, and reimburse with cordial thanks to all those who most kindly speculated in the same, the amount of their furnishment immediately after the 31st of this month, if in the meanwhile the public persevering in the same apathy I should not succeed in selling as many more tickets as will carry my intention into effect, of drawing the first Class in the course of next month, having as far only succeeded in disposing of nearly one hundred tickets.

JEOSUAH DE SOLA.

August 6, 1829.

AL adoptar el proyecto de la rifa que tuve el honor de dar al público, unico medio que me quedaba para salvarme de una ruina total, no solo conté con su apoyo, sino tambien con su decidida proteccion para cuanto antes obtener el logro que debia yo mirar como una felicidad: verdaderamente felicidad, pues que nadie la gozará mayor que quien se halla en estado de pagar sus deudas, y llama deste modo la atencion de aquellos que no distinguen entre deudores de otra especie, y los que como yo se hallan debiendo contra toda su voluntad, á causa de las graves pèrdidas sufridas en el comercio por la calamidad de los tiempos, á causa de lo mucho que se me debe, y á causa del demèrito en que han caido los bienes raizes, con los cuales, á pesar de otras desgracias, hubiera yo tenido lo suficiente á pagar por completo: no siendo de olvidar, que al favorecer el público mis designios, los accionistas habrian sacado proporcionada recompensa, en razon de las muchas suertes y facilidades que presenta el prospecto de mi rifa.

Indecoroso es por cierto á cualquier hombre de honor, el hablar de sí mismo, por que siempre lo harà en su pró; mas no es así cuando le pone la necesidad en el de hacerlo para demostrar sus operaciones á quienes puedan ignorarlas; y por ello ruego al público me permita decir, que nacido en esta isla, y dedicado al comercio desde mi temprana juventud, he dado grandes y repetidas señales de mi caracter benéfico á cuantos he tenido la honra de tratar, y á todos con quienes he entrado en negociaciones, hasta que por los años de 1795 me trasladé á Santomas, de donde volví en 1808 á la frente de una casa de comercio de no pequeña estension, y siempre sobre aquél mi sistema y principios que puedo asegurar perjudicaron mi propio bien y de mi larga familia, como lo comprueban mis creditos activos, &c. &c. Todavia debo decir mas, y es que descanzando en esos antecedentes, no carecia yo de razon para lisonjearme que seria recompensado con la benevolencia y auxilio que tengo altamente impartido de mis amigos y conciudadanos, para con la rifa salir de las angustias que padezco por no tener numerario; pero habiendome faltado esa reciprocidad y filantropia, que con sorpresa no he visto ni aun en mis propios acreedores que tienen un interès en provocarlos, principalmente cuando los gastos hechos de buena fe para realizar mi proyecto quedarian infructuosos con perjuicio nuestro, me veo compelido á decir que la mayor parte de la poblacion actual de Curazao no tiene gusto en favorecerme, ó parece no está en disposicion de ayudar á los que se hallan en el conflicto que yo, dandole una mano, aunque sea desdeñosa, para levantarle; y esto, sin que reciban el mas pequeño perjuicio ellos ni sus familias: con cuyo desengaño tan triste me veo en el deber de abandonar el proyecto de la rifa; y dando las mas cordiales gracias á los accionistas que han contribuido con sus cuotas, reintegrarselas pasado que sea el dia 31 del mes que rije, si durante su curso persevera el público en el mismo desgano que hasta hoi en la compra de billetes necesarios para el juego de la primera clase de que solo he vendido cerca de ciento.

JEOSUAH DE SOLA.

Agosto 6, 1829.

WAARSCHOUWING.

DE genen, die in gebreke gebleven zyn hunne rekeningen voor Patentregt over het eerste kwartaal dezes jaars te voldoen, worden ten overvloede daartoe aangemaand en gewaarschouwd dat de zoodanige der hier bedoelde rekeningen, welke op den 19den dezer maand nog niet betaald zullen zyn, zonder eenig uitstel geregtelyk ingevorderd zullen worden.

Dan worden ook de belastingschuldigen wegens eigendommen en bezittingen indachtig gemaakt aan het aanzuiveren hunner schuld voor de reeds verstrekene eerste en tweede termynen dezes jaars, ten einde door de voldoening van het reeds verschuldigde, alle onaangename maatregelen ter invordering daarvan te vermyden.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 14den Augustus 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 14den Augustus 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op poene als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

*** *GETROUWD.*

H. KIKKERT,
EN
J. C. SCHOTBORGH,
Weduwe L. Kikkert.

Curaçao den 13den Augustus 1829.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

8. golet Gysbertha, Debrot, Bonaire
—— Geertruida, Levy, Isle d'Aves
10. bark Maria Manuela, Fernandez, Coro
golet Charles Sidny, Raven, New York
12. —— Iliet, Jones, St. Thomas
13. brik Gouv. Generaal Von Scholten, Reed, New York
—— Anna, Weber, St. Domingo
14. golet Dorothea, Kock, Aruba
bark Fanny, De Haseth, Rocas

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

10. golet Maria Catharina, Conquet,
11. —— Maria, Rotjes,
bark Merced, Lindo,
13. golet Generaal van den Bosch, La Roche,
—— Gysbertha, Debrot,
14. —— Iliet, Jones,

☞ Geene Advertissementen zullen in deze *Courant geplaatst noch eenig gedrukte stuk kan afgeleverd worden, vóór dat de betaling daarvoor is geschied.*

Wy hebben van den HoogEd. Gestr. Heer Direkteur dezer kolonie ter insertie in onze Courant ontvangen een dekreet van den President van Columbia, gedagteekend den 25sten Juny 1829, bevattende de afschaffing van het onderscheid hetwelk by vroegere wetten bestaan heeft ten aanzien der plaatsen van waar koopmanschappen aangebragt werden. Met leedwezen echter, moeten wy, door gebrek aan tyd en plaats de uitgeving van dit dekreet tot de volgende week uitstellen.

Op Dingsdag is Z. B. M. brik Icarus, gekommandeerd door den kapitein Thomas Best, van Jamaika aangekomen en gisteren namiddag naar de bovenwinds eilanden gezeild.

Berigten die wy uit Coro ontvangen hebben deelen ons de volgende byzonderheden mede aangaande de staatkundige zaken in Columbia.

Er was te Coro even als op andere plaatsen in Columbia eene contributie geheven ter goedmaking van de oorlogs onkosten tegen Peru. Men heeft in het ligten dier oorlogs contributie echter niet eene groote onpartydigheid in acht genomen. De vreemdelingen aldaar wonende hebben in evenredigheid meer moeten betalen dan de inboorlingen.

Door het besluit van Bolivar waarby alle byeenkomsten uit meer dan tien personen bestaande, verboden zyn, hebben alle societeiten tot nut of vermaak opgehouden te bestaan, zoo als de vrymetselaars logies, myziek gezelschappen, enz.

Uit kracht van een ander besluit van Bolivar, waarby de vernietigde kloosters weer hersteld worden, is het monniken klooster te Coro dat ledig stond, door den Bisschop van Maracaybo met vele plegtigheden op nieuw geinstalleerd geworden. De kloosterbroeders, die zich ter woon begeven hebben by hunne familien, zyn in hetzelve terug gekomen. Alle effekten tot dit klooster behoorende waren aan hetzelve terug gegeven; en daarenboven was er eene kollekte voor hetzelve ingezameld. De geestelykheid heeft de geloovigen op nieuw aangemaand om ryke giften aan de kloosters te doen, waarvoor de begiftigers hemelsche goederen ter belooning zullen verkrygen. Zoo heeft eene zeer devote en ryke weduwe by testament alle hare plantagies en slaven, die zy in de binnenlanden bezit, aan het klooster vermaakt, waarvoor zy misschien by gemaakt koopverdrag, zoo als zulks meermalen in rein Katolische landen plaats heeft, een even groot grondgebied in het Paradys zal verkrygen met even veel koppen slaven; en wel in plaats van de oude negers jonge en kloeke menschen.

Het is echter niet uit zucht voor het papismus dat Bolivar zich schuldig maakt aan zulke groove paperyen, maar het is om het janhagel op zyne hand te krygen, want hy weet zeer wel dat die, welke de papen te vriend heeft, ook het kanailje aan zyne zyde heeft.

Wy vinden in een Supplement van '*El Correo de Trinidad*' van den 9den July ll. eene proklamatie, uitgevaardigd door den Kapitein Generaal van het eiland Cuba, aan de inwoners van Nieuw Spanje. In deze proclamatie worden zy hunnen tegenwoordigen rampvollen toestand onder het oog gebragt, en de goede gezindheid van den Koning van Spanje om hen gelukkig te maken wordt hoog geroemd; hun wordt teffens eene volkomene amnestie beloofd met behoud van hunne posten zoo wel civile als militairen; en zy worden aangemaand om het Spaansche leger, hetwelk op hunne kusten zal landen, als hunnen bevryder te aanschouwen en hetzelve wel te ontvangen.

Na al hetgeen deze nieuwe republiek reeds door herhaalde onlusten geleden heeft, is zeker zulk een aanbod zeer aannemelyk, wanneer men voor de vervulling der in deze proklamatie gedane beloften kan instaan.

De lezer zal zich nog herinneren het verslag dat wy hebben gegeven over de gebeurtenissen te Buenos Ayres voorgevallen na den vrede met Brazilien. Thans is de burger oorlog aldaar tot zulk eene hoogte geklommen, dat de geschiedenis geen sterker voorbeeld van regeringloosheid oplevert dan in die gewesten plaats heeft.

Naauwelyks was de tyding van het sluiten van den vrede tusschen Brazilien en Buenos Ayres in het Argentynsche leger aan den oostkant der Zilver rivier aangekomen of deszelfs opperbevelhebber Lavalle trok met zyne onderhoorige krygsmagt regelregt naar de hoofdstad, zettede er het bestuur af, benoemde eene nieuwe regering, liet den Gouverneur of President Dorrego doodschieten en werd zelven President der Republiek.

Deze daad van militaire despotismus in de provintien ten oosten der Plata bekend geworden zynde, ontstond daaruit de grootste verbittering onder de ingezetenen; weldra verbonden zich de provintien Santa Fé, Corientos en Entre Rios om den dood van den gouverneur te wreken en den overweldiger te straffen. Lavalle zamelde hierop een leger korps en trok met hetzelve op tegen Santa Fé; hy was voorspoedig en drong door tot naby de hoofdstad der provintie, de zetel van de verbondenen tegen hem. De verbondenen in angst geraakende, riepen de talryke Indiaansche volkstammen, uit die oorden te hulp. Weldra vereenigden zich vele duizenden gewapende Indianen met het leger der verbondenen provintien, die eene afdeeling van het leger van den overweldiger overvielen en hetzelve geheel vernielden, zoo dat er slechts weinige ruiters van ontkwamen.— Hierop trokken de overwinnaars op de hoofdstad aan, doch de Indianen waaruit het leger grootelyks was zamengesteld, behoorende tot de meest woeste en moordzuchtige wilden der aarde; alles wat zy op hunnen togt ontmoetten werd vermoord, verbrand en verwoest; geen dorp noch woonhuis is er blyven staan in die streken, waar zy doorgetrokken zyn. Het was een ander leger van Hunnen onder Attila: de schrik ging voor hen uit en dood en verwoesting volgden hen na; vóór hen was het land een Eden en achter hen eene wildernis.

De overweldiger door schrik bevangen, snelde met geforceerde marschen de hoofdstad ter hulp, riep de gansche mannelyke bevolking te wapen, alle vreemdelingen moesten de stad helpen verdedigen tegen de aanrukkende benden der moordzuchtige barbaren, die weldra reeds tot aan de voorsteden van de hoofdstad genaderd waren. Thans zien wy uit latere Amerikaansche kouranten, dat het leger der verbondenen de stad is binnen getrokken, dat Lavalle naar de citadel geweken was en aldaar belegerd stond te worden.

Het is echter niet alleen daar waar zulk eene regeringloosheid plaats heeft, de Center Republiek en Bolivia zyn in denzelfden toestand en zoo voortgaande zal de Europesche bevolking uit deze reeds dun bevolkte streken geheel verdwynen en de Indianen, apen en tygers zullen weder de eenigste bewoners dier schoone landsdouwen worden.

Hoe weinig heil brengt toch het Christendom den volkeren aan wanneer hetzelve ontbloot is van verstandelyke verlichting en zedeleer, maar dat het alleen bestaat in dorre leerstukken en kerkelyke ceremonien zoo als by de Spanjaarden en in hunne volkplantingen. Vergelyken wy eens de uitwerkselen der omwenteling in Noord Amerika, waar een opgeklaarder Christendom heerschte, by Spaansch Amerika, waar de inquisitie alle opklaring verbannen had!— Hoe gunstig moet zulk eene vergelyking voor Noord Amerika niet uitvallen. Mogt Bolivar dit ook in aanmerking nemen by het herstel der kloosters in Columbia, en mogen de Zuid Nederlanders dit ook eens rypelyk overwegen, dan zouden zy zich niet verzetten tegen de opvoedings maatregelen van een der beste vorsten, die het heil zyner onderdanen ook zoekt in volksbeschaving en verbetering der zeden.

In Liverpool, Glasgow en andere groote steden van Groot Brittanie, zoo ook in Nederland, Frankryk, enz. heeft men tevens adressen ingezonden aan het Gouvernement ter bemiddeling by het hof van Spanje wegens de verklaring der onafhankelykheid van de nieuwe Zuid Amerikaansche Staten.

Hoe vol van eigenbelang de beweegredenen der rekwestranten, of van velen van hun, zyn mogen, kunnen wy echter niet nalaten te hopen dat de voordragt met eenen gewenschten uitslag mag bekroond worden. Het schynt eene onmogelykheid voor Spanje te zyn, zich langer te willen onthouden om de onafhankelykheid van deszelfs voormalige kolonien te erkennen, met de verwachting om dezelven immer weder te herwinnen; en zoo niet, dan is het waarschynlyk dat het zich blymoedig bedienen zal van een schoonschynend voorwendsel (zoodanig als aangeboden zal worden, wanneer de suppliantten slagen mogen) om de zoo lang vertraagde gunst in te willigen.— Zelfs Spanje moet eenen gevoeligen lyder zyn door den zoogenaamden staat van oorlog waarin het zich met de nieuwe Republieken bevindt, en het ten einde loopen daarvan moet zoo wel voor Spanje als voor het Spaansch Amerika en de onzydige mogendheden als een voorwerp van het grootste belang gehouden worden.

De leeningen welke de bovengemelde Republieken, vooral in 1824 en 1825, aangegaan hebben, maken geene geringe deelen uit van Britsche eigendommen. De volgende lyst, die wy uit autentieke stukken getrokken hebben, zal de uitgebreidheid der verliezen aantoonen welke door Britsche kapitalisten, door die transactien, zyn geleden geworden; als mede het belang hetwelk zy hebben om zich den voorspoed dier nieuwe Republieken aantetrekken.

Republieken.	Kapitalen.	Kost pryzen.	Wezentlyke leeningen.	Tegenwoordige pryzen.	Bedrag der tegenwoordige waarde.
Buenos Ayres	£1,000,000	85	£850,000	51	£510,000
Chili	1,200,000	70	840,000	21	252,000
Colombia . .	2,000,000	84	1,680,000	15	300,000
do. in 1824 . .	4,750,000	88½	4,203,750	15	712,500
Mexico . . .	3,200,000	58	1,856,000	16½	528,000
do. in 1825 . .	3,200,000	90	2,880,000	20	640,000
Peru	450,000	88	396,000	13	58,500
do. in 1824 . .	750,000	82	615,000	13	97,500
	£16,550,000		£13,270,750		£3,098,500

Hoofd kwartier in Gonsunama, den 17den Maart 1829.

Aan Zyne Excellentie den Generaal A. J. Sucre, Opperbevelhebber van het Zuiden van Columbia.

Excellentie!—Sedert eenige dagen liep het gerucht dat aan den kolonel Don Pedro Raudel, gesneuveld in het gevecht van Portete de Tarqui het hoofd was afgehouwen op last van eenige chefs van het leger onder de bevelen van U. E.; en dat het hoofd in triumf naar Cuenca was gezonden als eereteeken van onwaardige wraakoefening wegens zyne intrede binnen die stad. Zulk eene handelwyze kan alleenlyk gebruikelyk zyn aan muitzuchtigen, aan wie zoodanige straf wordt opgelegd tot voorbeeld en ter handhaving der rust en de orde in de maatschappy.

Latere berigten bevestigen de waarheid van dezen vernederenden aanslag gesmeed tegenstrydig met het edelmoedig gedrag hetwelk de kolonel Raudel gehouden heeft in zyne expeditie tegen dat punt, gelyk de gansche nabuurschap daarvan getuigt.

Evenzeer weet men uit geloofwaardige bronnen, dat vele hoofd officieren en gemeenen, die in het gevecht krygsgevangen gemaakt zyn, als mede de gekwetsten vermoord zyn geworden door de handen van gelyken in rang in de gelederen der troepen onder het bevel van U. E., uit lage hebzucht om hen uitteplunderen. Een hunner is de kolonel Don Juan Gonzales, die door een Generaal aan de zorg van een ondergeschikt officier is aanbevolen geworden om hem op eene veilige plaats ter genezing zyner bekomene wonden te begeleiden, tusschen twee chefs is vermoord geworden en op eene onwelvoegelyke wyze beroofd der voorwerpen van waarde welke hy behalve zyne degen by zich had.

Door andere zeer geloofwaardige berigten ben ik onderrigt dat een groot gedeelte der Peruaansche troepen die in het gemeld gevecht zyn gevangen gemaakt in dat leger zyn ingelyfd, terwyl zy ingevolge de krygswetten in de klasse der gevangenen behoorden te blyven. Hen te verpligten te dienen in de gelederen der genen wier aanvallen zy pas geleden hadden, hen in te lyven onder de genen, die derzelver handen bezoedeld hadden met het bloed hunner gezellen en wapenbroeders, is eene aanstotelyke handeling, is een moedwillig vergryp, inzonderheid na dat de voorloopige vredes voorwaarden getroffen waren, waarop een beslissend traktaat had moeten gesloten worden en zy naar hun vaderland moesten terug keeren

Ik die begerig was de eensgezindheid en goede verstandhouding, tusschen Columbia en Peru op vaste gronden te herstellen en besloten had het vergieten van Amerikaansch bloed tegentegaan, heb my bepaald om alleen tegen zulk een onwettig gedrag aantekanten tot het doen aanwenden der noodige middelen, gelyk ik, door dezelfde verdraagzaamheid bezield, stilzwygend aangenomen heb de beledigende en ongebruikelyke bekrachtiging van het door U. E, te Jiron gesloten traktaat; maar nu dat de mededeeling van het gevecht my is ter hand gekomen, zoo als dezelve door U. E. is opgezonden aan het ministerie van oorlog van de Republiek tot dewelke U. E. behoort, en het dekreet van belooning, dat U. E. voor het leger onder uwe bevelen hebt uitgevaardigd en ter Drukkery van Cuenca is uitgekomen, kan ik de eer van Peru niet bevlekken noch de verontwaardiging door het leger onder myn bevel aan den dag gelegd, matigen op het aanschouwen van zulke schandelyke daden.

Voorwaar! myn heer Generaal, de wenschen die U. E. zoo dikwyls heeft geuit, voor het herstel van den vrede zyn niet overeentebrengen met de daden welke er opvolgen, want op het oogenblik dat de eerste en doelmatigste stappen ter verkryging van zulk een onschatbaar goed zyn gedaan en op een tydstip dat alles moest zamenwerken tot de herstelling van vrede en eendragt, worden er de zaden van tweedragt verspreid. Of bestaat by geval de edelmoedigheid, waarvan U. E zoo veel ophef maakt in het onderdrukken van de waardigheid der Peruaansche natie? Beschouwt U. E ter aanknooping van nieuwe betrekkingen met Peru de afschildering van haar leger onder de vernederendste en schandelykste [illegible] en voor het beste middel? Is het misschien het verwyderen der onheilen van eenen op de schandelykste wyze verklaarden oorlog van den grond welks regten men verpligt is te handhaven, eene overweldiging?

Hoe lang zal men miskennen het deel hetwelk het Peruaansche leger genomen heeft, in de zeer roemryke gevechten van Junin en Ayacucho; en tot hoe lang zal men willen toeschryven aan de hulptroepen uitsluitelyk den roem van het bevryden des grondsgebieds der Incas van het Spaansche juk, alhoewel zulks geschiedt is ter belooning der pogingen welke de Peruaansche staat aangewend heeft in het bevryden van een gedeelte van het Columbiaansche grondgebied? Het Peruaansche leger heeft niet gevochten tegen deszelfs vermeende bevryders of tegen de soldaten die hetzelve hebben geholpen om de onafhankelykheid van deszelfs land te verkrygen, maar tegen die genen, die verkeerd in staatsche werktuigen van zeer verschillende inzigten, Peru hadden willen onderwerpen, door haar in de onheilen van eenen oorlog te dompelen.

Welk een groot onderscheid, welk een onmetelyke afstand tusschen de troepen die op een zeker tydstip hebben gestreden voor de heilige zaak der vryheid, en die welke naderhand zyn gebezigd geworden, alleenlyk om de rust te storen en onheilen te berokkenen aan denzelfden grond aan denwelken zy hunne diensten hebben toegewyd, en welke ter erkentenis aan hen overvloedige beloningen heeft toegekend.

Men zegge wat men wil over het getal soldaten hetwelk het Zuiden van Columbia heeft betreden, over de krygsmagt welke de Mecara weder zal overtrekken, over de verkeerd opgegevene stelling, waarop men gevochten heeft en over zoo vele omstandigheden, welke men willekeurig veronderstelt tot het vergrooten van een voordeel, hetwelk men geheel aan buitengewone toevallen verschuldigd is. U. E. zelve zyt innig overtuigd dat onze voorhoede bestaande uit nagenoeg duizend man, geposteerd in Portete de Tarqui, de plaats welke zich niet heeft willen verklaren, eerst is verslagen geworden na eenen moedigen wederstand te hebben geboden aan het gansche leger van U. E. hetwelk die voorhoede aanviel. Ook zal U. E. niet ontkennen dat het overige van het Peruaansche leger, in de naast by gelegene vlakte op minder dan een uur afstands verzameld zynde, aldaar eenige uren vertoefde, vruchteloos wachtende dat de stryd zoude voortduren, welke opgehouden had, na het vuren van de twee derde van het eerste eskadron husaren op het eskadron Sedeño, hetwelk verslagen werd na dat deszelfs kommandant was gesneuveld. De twee legers zyn onderrigt, dat na dat het vuur had opgehouden, U. E. de eerste was die aangeboden had om in eene onderhandeling te treden, op welk aanbod schriftelyk is beantwoord geworden. U. E. heeft verklaard dat de krygsmagt onder uw bevel, uit 4000 man bestond; en daar men toen bevonden had dat die onder myn bevel 4500 slechts uitmaakte, is het ontwyfelbaar dat de numerieke overmagt aan myne zyde zeer gering was, terwyl U. E. voordeel had van de eerste afdeeling te hebben aangevallen (zonder dat de overige welke in aantogt waren, zich met haar konden vereenigen) en van betere positie te hebben genomen.—Maar desniettegenstaande tracht U. E. publiek te maken dat 8000 Peruanen door 4000 Columbiaansche bajonetten zyn overwonnen geworden, duldende eene vrywillige dwaling tot vergrooting van eene daad van veel minder gewigt, dan dat hetwelk men dezelve wil by zetten, en welke minder uit dapperheid dan andere omstandigheden voortspruit. Het schynt een krygsman zeer onwaardig zich eenen roem te willen toeschryven, welke hem niet toekomt; te trachten den vyand die deszelfs eer moediglyk verdedigde, te vernederen, en langs dien weg een haat en wrevel, welke uitgebluscht moet worden, te vereeuwigen.

Ik laat af van andere uitlegging te geven die even omslagtig als lastig zoude wezen en die met er tyd zullen gegeven worden in volmaakte overeenstemming met de gebeurtenissen, voorgevallen op den 27sten Feb. Nu is het my te doen om te verklaren hoe men last geeft tot het oprigten van gedenkstukken ter beschaming der nagedachtenis van hen die men aanvallers noemt, terwyl men tergelyker tyd ophef maakt van die liefde jegens Peru en van de wenschen naar den vrede. Zal die duurzaam kunnen zyn, terwyl onregtvaardiglyk de gedenkteeken bestaan die daar men ons wil vernederen, de toorts der tweedragt zyn? Neen myn heer Generaal! het eene land kan met het andere in geene opregte en wederzydsche vriendschap komen, dan alleen door middel van de volstrekte vergetelheid der vorige oneenigheden, en veel minder terwyl die tweedragt wordt aangestookt men een dier landen wil dwingen tot het aangaan van verbintenissen en betrekkingen, onder het blyven bestaan der beginzelen welke deszelfs eer aanranden. Noch het leger, noch de natie, noch ik, kunnen toestaan dat het eerste zich vernedere en deszelfs vaderland verlage, door het aannemen van eenen vernederden en schandelyken vrede, wanneer hetzelve nog veel geestdrift, karakter en standvastigheid heeft, om deszelfs waarde te behouden, het koste wat het wil.

Om zoo veel gewigtige redenen is het bevel gegeven dat de overgave van Guayaquil worden opgeschort; en wanneer deze reeds mogt zyn geschied, uithoofde van de goede trouw waarmede de maatregelen ten dien einde zyn voorgeschreven, zullen voor het overige de onderhandelingen van Jiron hangende blyven, tot dat ten aanzien van de punten waarby de tegenwoordige mededeeling zich bepaalt, uitleggingen worden gegeven welke dienen kunnen tot het vergoeden der aangedane beleedigingen, en tot dat de vernederende documenten zullen vernietigd zyn, wier bestaan, zelfs de hoop voor eene verzoening zoude te niet doen, anders zal het onvermydelyk zyn om met bedwang der wenschen van de Republiek van Peru, welke wezenlyk smacht naar het genot van eenen vrede, die hare eer bevlekke noch hare verantwoordelykheid in de waagschaal stelle, toetesnellen ten einde te beletten dat dat gedenkteeken der schande worde opgerigt, terwyl wy door redelyke en voor Peru en Columbia vereerende middelen zouden kunnen vermyden, dat het ongelukkige Amerika door onregtvaardige grilligheden vervoere in een schouwspel van bloedvergieting en moord.

(get.) J. DE LAMAR.

Van het Nederlandsche Hoofd kwartier te Elmina aan de kust van Afrika.—De gecombineerde troepen van de Fantesen en het leger van Hassan welke onlangs tegen den koning der Asantynen gestreden hebben, attakeerden het kasteel van Elmina, op den 2den Oct. ll., met omtrent 8000 welgewapende troepen, aan de westkant van het kasteel. Kolonel Last, de Nederlandsche opperbevelhebber, die verscheidene redouten om het kasteel geworpen had, was voorbereid om den vyand te ontmoeten en ontvingen hem met zeer veel moed. Zoodra hy de vyanden in het bereik van zyn geschut kreeg, demaskeerde hy de batteryen en viel hunnen regter vleugel aan, welke in twee uren tyd, na een hardnekkig gevecht genoodzaakt werd in wanorder terug te trekken.

Op den 19den Oct. verscheen er eene zware krygsmagt ten getalle van meer dan 20 000 man, onder het bevel van den koning van Dinkira, en rukte aan in vier afdeelingen, waarop een algemeen gevecht plaats had. De Kolonel Frederik Last had niet meer dan 7000 man infanterie en besloot wyzelyk terug te deinzen, ten einde den vyand onder het bereik van zyne batteryen te brengen; en met twee zyner officieren en twee veldstukken in het centrum, vereerde hy de vyanden met een koninklyk saluut van schroten, waarvoor zy verpligt waren te bedanken en na een gevecht van drie uren lang, werd het gansche leger op de vlugt gezet, achterlatende op het veld een groot aantal dooden en gekwetsten en eene groote hoeveelheid levensmiddelen, &c. in het westelyke, noordelyke en oostelyke gedeelte van het slagveld, welke alle in handen der Nederlandsche troepen gevallen zyn, en in denzelfden nacht tot assche verbrand. De Nederlanders vervolgden den vyand tot op eenen afstand van twee mylen, wanneer de Kolonel Last zyne troepen in derzelver respective verschansingen terug bragt, zynde bevreesd in de bosschen te legeren, op dat met hem niet gebeure hetgeen wylen Charles Mc Carthy, de Britsche Gouverneur in 1824, aan de Kaap kust is overgekomen.

Men pryst veel het gedrag van den kolonel Last, die teffens veel lof toezwaait aan verscheidene zyner officieren die het kasteel van St. Jago op den heuvel achter het kasteel van Elmina en de redouten gekommandeerd hebben en voornamelyk aan de inwoners der stad Elmina, welke allen gewapend waren en by gebrek van geweren hadden sommigen pieken. De vrouwen, allen in het wit gekleed, voerden krygsbehoeften aan en bragten de gekwetsten naar het kasteel terug, terwyl de meisjes bezig waren *fitish* te maken, eene aloude gewoonte in alle gewesten van Afrika. Het gansche was een zonderling en wreed schouwspel voor Europeanen, te zien hoe de inboorlingen hunne gevangenen behandelen, door derzelver hoofden af te houwen.

Arrived on Tuesday last H. B. M. brig Icarus, capt Thomas Best, from Jamaica; she sailed again for the Windward Islands yesterday afternoon.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

AUGUST 5.

By the arrival on Sunday of the British brig *Euphemia* from Liverpool, we received London papers to the 22d June, 4 days later than brought by the Packet. We have copied into this day paper the latest and most interesting articles of their contents.

Late American papers contain advices from Buenos Ayres to the 2d June; that city was still closely invested by the montenaros under *Lopez* and *Rosa*. In consequence of an insult to the French Consul at Buenos Ayres, Mr. *Mendeville*, and the French Commodore, the latter had taken possession of all the Buenos Ayrean vessels fo war; Mr. *Mendeville* and family had taken refuge on board the Commodore's ship.

Since our last we have received accounts from Havana via New York to the 29th June, by which we learn that the Expedition for Mexico was to sail on the 4th ultimo. General Vives, the Governor of Cuba has addressed a Proclamation to the Mexicans.

LONDON, JUNE 20.

We have accounts from Lisbon of the 7th instant.—There had been many more arrests, but no more executions.

A Portuguese Squadron of twelve sail was in the Tagus, on the point of sailing for Terceira.

JUNE 22.

The Cabinet Ministers proceeded this day to Windsor, where a Council was to be held, at which the Speech to be delivered from the Throne on the Prorogation of Parliament was to be submitted for his Majesty's approbation.

We understand that Parliament cannot be Prorogued

until Wednesday, as it will be necessary to rectify a mistake which has crept into a Bill sent up from the Commons.

We have this morning some further accounts from the East. The *St. Petersburgh Gazette* of the 10th inst, contains a short account of the battle of Pravadi, in which the Russians, as our readers have seen by their third bulletin, claim the victory. The *Gazette* adds, that they remained master of the field. However, according to the fourth bulletin, they retreated to Koslandji, to concentrate their force and receive reinforcements.—The battle of Pravadi was fought with such obstinacy that only 45 Turks were taken prisoners. The Russians had 13 officers killed and 33 wounded.

There is nothing important from Silistria. The sally made by the Governor, in which the Russian General Prosorowski was killed, is stated to have been trifling. On the 19th ult. a communication was opened between the army before Silistria and General Roth.

There has been an affair in Asia, in which the Russians were victorious.

The naval demonstration which the Turkish fleet made in the Black Sea last month, was to produce such a suspension of the blockade as to enable the ships laden with grain to proceed to Constantinople. It was completely successful.

Jassy, May 26.

It is reported here that the garrison of Silistria made a sally on the 23d, and got possession of some Russian redoubts, which were recovered by the Russians after an obstinate engagement. The Russian General Parowsky is said to be wounded, and a Turkish Aga to have been made prisoner. It is also affirmed that the vanguard of the Grand Vizier's army coming from Choumla has approached Silistria, and that part of General Roth's corps has been ordered in consequence to reinforce the besieging army before Silistria. The Russia flotilla on the Danube already bombards Silistria, and it is thought that the main attack will be made from that side. We have nothing official however respecting these reported events, and therefore they much need confirmation.* Some houses here have letters from Odessa, which mention a report of a naval action, in which Admiral Greig had captured many ships.†

General Paskewitsch, too, is said to have engaged and defeated the Turks in advance of Akhalzik. The water of the Danube is uncommonly high, and it is apprehended that the circumstance may interrupt the communications with the right bank of the Danube, and throw difficulties in the way of the works for the siege of Silistria.

* The Russian Bulletins from the camp before Silistria hitherto received, are of the 18th, 22d, and 29th May.

† The accounts from Odessa to the end of May mention the burning of a 60 gun ship in port, and the capture of some coasting vessels.

Odessa, June 1.

The news of the precipitate retreat of the Captain Pacha into the Bosphorus is fully confirmed. It seems certain, however, that while his fleet was in the Black Sea, the vessels laden with corn in the ports of Natolia took advantage of the temporary suspension of the blockade and succeeded in passing the Channel. Above forty ships, from Sinope alone, are said to have reached their destination. The Captain Pacha's expedition seems, therefore, to have been expressly designed to suspend the blockade and relieve the want of corn felt at Constantinople; and coincides with the orders sent to the Pachas in Natolia, to forward their corn by sea to the Capital. It is known, however, that several merchantmen have been captured by Admiral Greigh10.

St Petersburgh June 10.

By the steam-boat to Lubec, detailed accounts have been received of a victorious engagement near Pravadi, in which the Grand Vizier, at the head of numerous troops, was defeated by General Roth. General Roth remained master of the field of battle, and took two pair of colours, which General Diebitsch has sent to his Majesty. The enemy left above 2,000 killed, and a great number of horses, on the field. The animosity with which both sides fought was such, that only one Mullah and 45 men were taken prisoners. Our loss was 486 men, 13 officers, 1 staff officer, and Major-General Runden, killed; and 1 Colonel, 2 Lieutenant-Colonels, 2 staff officers, 26 officers, and 596 privates, wounded.

Since Silistria was invested, nothing of importance has occurred there. In a trifling sally of the Turks, General Prince Prosorowski was killed by a cannon ball. Some new batteries have been erected, and the bridge over the great arm of the Dannbe is completed; the communication over the small arm of the Danube is maintained by rafts.

Lieutenant-General Krenz has opened the road from Silistria to Chonmla; and on the 7th (19th) of May, opened a communication with the corps of General Roth. He sends the anthentic intelligence that the Grand Vizier, confounded at the heroic resistance of so small a corps, had retreated on Chonmla.

The Turkish fleet consisted of 5 ships of the line, 1 frigate, and 4 corvettes, of which 1 ship of the line, 2 frigates, and 1 corvette, put out to sea on the 18th of May, and chased one o' onr cruisers, without success, for ten miles. Our cruisers have captured six merchantmen, notwithstanding the vigorous resistance of the crews and of the inhabitants of the coast, in the Bay of Kiepen, and destroyed eight others off Fort Sibility.

(From the *Messager des Chambres.*)

"PARIS, JUNE 14.

"Accounts from Madrid of the 4th of June repeat the report of an approaching change of the Ministry.

"Letters from Naples of the 22d of May say, that the man of war which is to convey to Constantinople the Ambassadors of France and England could not sail till that day, and that the wind was so unfavourable, that in the evening it was still in sight of the port.

"Besides the gentlemen attached to his embassy Mr. R. Gordon is accompanied by Lords Yarmouth, Grosvenor, and Durlow.

"The latest accounts received at Odessa say that the Grand Vizier is concentrating all his force at Shumla.—There was no news from Varna, however; no military operations of importance could take place. The grass was but just springing up, so as to afford forage for the horses, and the cavalry and artillery cannot act till the ammunition and provisions can be conveyed

"Very rigorous inquiries are making in Wallachia after evil minded persons, who, in their letters to correspondents a broad, take pains to exaggerate whatever there may be to regret in the distressing situation of the two Principalities."

AUGUST 8.

LONDON, JUNE 19.

MALTA, APRIL 23.

On the 16th inst. Admiral Sir P. Malcolm put to sea with his squadron, consisting of the Asia, Spartiate, Windsor Castle, and Wellesley, ships of the line, the brig Rifleman, and cutter Hind. It is understood they are to cruize on the coast of Sicily until joined by the Revenge, with the Right Honorable R. Gordon, and then proceed to the Levant. The squadron was in sight on the morning of the 19th.

On the 18th, the Russian ship of the line, Frere Champenoise, and a brig sailed for Poros. We have now in port a Russian frigate and corvette, both unserviceable, which are to return to the Baltic; and his Majesty's frigates Isis and Samarang, which are refitting, soon to join the Admiral.

By recent arrivals from Alexandria, we learn that the Viceroy was preparing an army of 20,000 men, to march by Asia to Constantinople. The summer will be over before what will remain of them can reach that capital.

The Turkish fire-ships, which were stationed at the Dardanelles, have been recalled, and will be employed in the Black Sea. The fleet there will be composed of six ships of the line, now fully equipped and ready for sea.

From Egina we have dates of the 29th March, with the official accounts of the surrender of Vonitza to the Greeks, under General Church. The President of Greece had not returned from his tour in the Peloponnesus. The meeting of the national Congress is fixed for the 16th May, O. S.

Letters from Corfu, of the 14th inst., bring advices that the Castle of Rumelia surrendered to the Greeks, under Count Agostino Capo d'Istrias, on the 29th of March. He has sent the garrison to this castle to be landed at Avlona. The fortifications and town of Lepanto were invested by 4,500 land troops, and by the far-famed Miaulis in the Hellas frigate, with a steamer, and some gun-boats. It is expected that before the end of the month, Lepanto, Missolonghi, and Athens, will be in possession of the Greeks, being all closely invested and in want of provisions. Four Turks of distinction, it is said, went to Egina to hold converse with the President, and returned accompanied by some Greeks from the Government, supposed to be to treat for capitulation.

That portion of General Church's troops in Western Greece which took Vonitza, after leaving a garrison in that place, marched, and took possession of the strong passes of Macronoro, where they intercepted some convoys of provisions going to Missolonghi.

The Turks, on hearing of Macronoro being occupied by the Greeks, left Legovitzi, Mahala, Laspi, and Vlicha, and, to the number of about 2000, retired to Carvassara, where, being followed by the Greeks, they surrendered, and were sent to Salora. The Greeks encamped at Cabotti, and where there joined by several chiefs and captains of these districts. The position of Caja di Luro is occupied by the Greeks, and they were preparing to occupy Nicipoli and Michalich. Gumitza is in a state of blockade.

PERSIA.

The *Madras Gazette* of the 14th February, contains the following particulars of an attack on the city of Bushire, by the son of the Prince Royal of Persia:—"Accounts have been received from Busbire of the plunder of that place in November last, by the son of the Prince Royal of Persia, with a marauding force of about 1,500 men, who advanced upon the place in the night, in three columns, and succeeded in carrying it. Their object being plunder only, they left it again, having carried off property to the amount of twenty five lacs of rupees.—The loss of lives has been comparatively trifling. The British residency was in a state of defence, anticipating an attack. The little force manifested great steadiness and coolness, and there can be no doubt that had they been put to the test they would have beat all the marauders off, but they were not tried. Of course they could not venture beyond their walls to render aid, or to interfere at all. It is stated that the prince royal in no way sanctioned, or was accessary to this attack of his hopeful son upon an important city of his father's dominions."

LISBON.

May 13.—The five men of war, which sailed on the 18th of last month with troops for the island of St. Michael, returned to this port yesterday from the Azores. The troops were landed on the 2d of the month, to the general satisfaction of all the inhabitants, who received them with illuminations, ringing of bells, &c. The *Providentia* brig remains stationed at the island.

May 14.—The master of the American schooner *Aretas*, which arrived at Lisbon on the 14th ult. from the island of Bona Vista, one of the Cape Verd islands, confirms the news of the proclamation of the King our Sovereign in those islands, with every demonstration of public joy. Perfect tranquillity prevailed when the above vessel sailed from Bona Vista.

May 19.—Accounts have just been received from Benguella, dated the 15th of December last year, by which we learn that the respectable inhabitants of that capitania, following the example of those of the kingdom of Angola, and encouraged in their truly patriotic desires and incitements by the governor, the council, and other authorities, had proceeded to the proclamation of the King our Sovereign, choosing for his royal and august ceremony the most auspicious day, the 1st of December celebrating the happy event with all due solemnity, with illuminations for eight days, public diversions, and the greatest enthusiasm of all the loyal inhabitants.

(*From the N. Y. Daily Advertiser, July* 14.)

At the last dates from Buenos Ayres, the city was in possession of the "Army of the Provinces," except the Grand Plaza de Victoria and the Citadel, and it was expected that they would soon surrender. Lavalle was in the city, and using every exertion to maintain the ascendency, bur there was scarcely a hope of his succeeding. The invading army from the interior (styled the Federal party) was beaded by Lopez, Governor of the Province of Santa Fé, and their object was to revenge the death of Governor Dorrego, and re-established the Federation of the Provinces of La Plata. Lavalle's party, which had caused the revolution, was called Unitarian, and they were in favour of a consolidated government, the head of which should be Buenos Ayres.

Admiral Brown had resigned his situation as Provisional Governor of the Province, and it was reported when the Boston sailed, that he was about fitting out a fleet, to proceed against San Nicolas or Santa Fé, but the last accounts received at Montevideo stated the project had been abandoned.

In consequence of alleged insults to the French flag and nation, M. Mandeville, demanded his passports, which were granted, and he left Buenos Ayres, with his family and effects, on the 6th of May, in the French ship Galatea, for Montevideo, where he arrived on the 8th. The French Admiral on that station had also taken possession of the Buenos Ayrean squadron, consisting of four brigs and several gunboats. The vessels were attacked by the boats of the French squadron, and after being repulsed five times, they succeeded in capturing them and burned one of the brigs.

At Montevideo all was apparently tranquil when the Boston sailed, but it was said that there was some jarring among leaders. They were busily engaged in regulating the government, and framing a constitution for that province.—*Gazette.*

Extract of a letter, dated Havana, June 4.

"In the early part of the last year, Brigadier General Barradas arrived in this city from Cadiz. He was the bearer of a royal decree from the Court of Spain to the authorities of Havana, directing them to fit out the squadron, and effect a landing in some part of Mexico. The Captain General, Intendant, and Commodore Laborde, deemed the scheme so chimerical, that, on their own responsibility they refused compliance, and the personal friend of his Majesty returned to the Peninsula. The anarchy which has for some months existed in Mexico, again emboldens Spain to attempt an aggression on her former colony. Barradas has recently re-appeared here, hearing peremptory orders from his master to equip an expedition instanter. The authorities of the island dare not again disregard the mandate of the King although their sentiments are unaltered as to the impolicy of the measure. The squadron sails between the 20th and 25th of this month. It will consist of two line of battle ships, three frigates, two brigs and a dozen of transports, having distributed among them 3,500 troops. One black regiment constitutes a part of the number.—$600,000 and 10,000 stand of arms are to be placed on board. Five American merchant vessels are already engaged as transports. It is whispered that Campeachy is the point selected for debarkation, that the troops are to be set ashore in large launches. An entrenched camp is to be immediately constructed, and the Spaniards are to act on the defensive until the arrival of the grand expedition, consisting of 20,000 men which is stated to be now on its way from Spain. Among other on dits it is likewise buzzed that the Spanish government has an understanding with Santa Ana, who, you must be aware, rules over the extensive district of country lying between Jalapa and Vera Cruz. He is a bold unprincipled soldier—has 12,000 troops under his command, whom he pays by plundering the convoys of specie, on the route from the capital to the sea port. It is believed that he and his men wo[illegible]ed their patriot puddle for the best pay-master."